

**Žaloba podaná 8. januára 2010 — Európska komisia/
Rakúska republika**

(Vec C-10/10)

(2010/C 63/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Rakúska republika si tým, že povolila odpočítanie z dane darov v prospech zariadení s vedeckými a vzdelávacími úlohami iba v prípade zariadení so sídlom v Rakúsku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 56 ES a z článku 40 Dohody o EHP,

— zaviazať Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie spadajú dary v prospech zariadení s vedeckými a vzdelávacími úlohami, ktoré sledujú neekonomické účely, pod voľný pohyb kapitálu podľa článku 56 ES. Rakúska právna úprava povoľuje odpočítanie z dane darov, ktoré boli poskytnuté takýmto zariadeniam v tuzemsku, ale nie odpočítanie darov v prospech podobných zariadení v iných členských štátoch, resp. v iných štátoch Európskeho hospodárskeho priestoru. Tým sa porušuje článok 56 ES a článok 40 Dohody o EHP.

Rakúska republika túto právnu úpravu odôvodňuje tým, že ide o prípustné obmedzenie zvýhodnenia darov vo vecnej rovine, ktorá zbaví štát od povinnosti financovania, ktorú by inak mal. Vyplýva to okrem iného z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer. (1)

Komisia proti tomuto odôvodneniu namieta. V tejto veci predmetné ustanovenia rozlišujú výlučne podľa geografických kritérií a bez ohľadu na účel takto podporovaných zariadení. Okrem toho interakcia medzi priamym štátnym financovaním a daňovo zvýhodnenými podporami súkromných osôb, ktorú tvrdí Rakúska republika, nie je preukázaná. Aj v prípade, že by interakcia tvrdená Rakúskou republikou existovala, neodôvodňuje, podľa názoru Komisie, obmedzenie voľného pohybu

kapitálu, lebo pritom nejde o kvalifikovaný záujem z hľadiska daňovej systematiky v zmysle rozsudku Súdneho dvora vo veci C-204/90, Bachmann. (2)

(1) Rozsudok zo 14. septembra 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Zb. s. I-8203.

(2) Rozsudok z 28. januára 1992, Bachmann, C-204/90, Zb. s. I-249.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. januára 2010 — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions

(Vec C-14/10)

(2010/C 63/61)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Nickel Institute

Odporca: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciálne otázky

1. Sú smernica Komisie 2008/58/ES (1) (tridsiata smernica PTP) a/alebo nariadenie Komisie (ES) č. 790/2009 (2) (prvé nariadenie PTP) neplatné v rozsahu, v akom je ich cieľom klasifikovať alebo reklasifikovať nikel-karbonáty na relevantné účely, vzhľadom na to, že:

- a) klasifikácie neboli stanovené tak, aby sa dostatočne posúdilo to, či vnútorné vlastnosti nikel-karbonátov sú v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa podmienok a údajov stanovenými v prílohe VI smernice 67/548/EHS (3) (smernica o nebezpečných látkach);
- b) nebolo vykonané dostatočné posúdenie toho, či vnútorné vlastnosti nikel-karbonátov môžu predstavovať nebezpečenstvo pri bežnom používaní a zaobchádzaní s nimi, ktoré sa vyžaduje podľa oddielov 1.1 a 1.4 prílohy VI smernice o nebezpečných látkach;
- c) neboli splnené podmienky na použitie postupu podľa článku 28 smernice o nebezpečných látkach;